

MIODUNKOWY (3) ai

Teksty nie oznaczają ó; drugie o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m G miodunkowého (1). ◊ A miodunkowy (1). ◊ [f N miodunkowã.] ◊ n G miodunkow(e)go (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „miodunka” ‘Melissa Officinalis L’:

a. *Będący częścią miodunki (3) :*

Wyrażenia: »korzeń miodunkowy« [szyk 1:1] (2): Ktemuż korzeń miodunkowy á zielé Gáizdo/ piołyn też w Winie wárzyć *SienLek* 122v, 180v.

»liście miodunkowe« (1): *SienLek* 61; [Weźmi liście Izopowego/ miodunkowego [miodunczanego *FalZioł* I 66c] *SienHerb* 81b].

b. *[Otrzymywany z miodunki:*

Wyrażenie: »miodunkowa wodka«: Miodunkowa wodka *SienHerb* B#, C#4. *Cf* Miodunczana. SERce pořila Modunczana [!] wodka *SienHerb* 239b.]

Cf [MIEDZICZKOWY], [MIEDZINKOWY], MIODUNCZANY

AKtt